

Lumbarja odpel Oj Triglav moj dom, N'mau
čez izaro in Na oknu, glej, obrazek bled. Re-
citaciji pionirja je sledil venček narodnih na
harmoniki. Po kulturnem programu so udele-
ženci slavja krenili iz Rašice na Šmarno goro
po delu mladinske poti, ki so jo imenovali po
pokojnem načelniku MO PD matica — Mar-
janu Stuparju, ki je pri tej poti sam sodeloval,
delegacija pa je odnesla venec na njegov
grob.

Mladinska krožna pot okoli Ljubljane je spe-
ljana tako, da zajema vse prirodne in zgodo-
vinske znamenitosti okolice Ljubljane ter naj-
bližje izletne točke. Pomeni posnemanja vren-
den prispevek planinske mladine.

Tehnične podatke in kratak opis poti bomo
posredovali v eni od prihodnjih števil.

Tonček Strojnik

SREČANJE ODBOROV PD LJUBLJANA-MATICA IN PD ZAGREB

Srečanje obeh najmočnejših planinskih dru-
štev sosednjih republik je preraslo okvir obi-
čajnih delovnih sestankov PD in se razrastlo
v pristržno manifestacijo prijateljstva sloven-
skih in hrvatskih planincev. Letošnje srečanje
v domu na Gorah je potrdilo iskrenost dose-
danjih srečanj in prineslo nove sklepe za delo
z mladino in seniorji, izboljšano propagando
informativne službe, izmenjavo izkušenj in
kvalitetnih predavanj, pripombe na izvedbo
orientacijskih tekmovanj, koledar skupnih
izletov hrvatskih in slovenskih planincev in
določilo organizatorja in datum prihodnjega
srečanja.

Referenca Strojnik (PD Matica) o delu z mla-
dino in dr. Ivo Lipovščak (PD Zagreb) o delu
z seniorji sta podala poročilo o dosedanjem
delu in ugotovila, da se delo z mladino in se-
niorji v končnem smotru marsikje prepletata,
kar je razumljivo. Poudarek je v družabni
povezanosti znotraj društva in na pozornosti
do planinskih seniorjev. Glede na upadanje
zimskega obiska planincev iz sosednjih re-
publik je sprejet sklep za redno poročanje o
snežnih razmerah na Komni in dostavo propa-
gandnega materiala. Pripombe so bile izre-
čene k orientacijskim tekmovanjem, ki dobi-
vajo vedno bolj zgolj športni karakter in nič
planinski. Poudarja se hitrost in oprema ter
spoznavanje terena, po katerem se hodi. Oba
mladinska odseka bosta pripravila skupen
pravilnik o orientacijskih pohodih in prihod-
nje leto že organizirala pohod po novih pravi-
lih. Zaradi medsebojnega spoznavanja mladi-
ne obeh društev bo organizirano srečanje na
Jančah. Za slovenske planince bo PD Zagreb
organiziralo izlet na Velebit, slovenski planin-
ci pa bodo za hrvatske planince izvedli turni
smuk čez Julijce.

Prihodnji meddruštveni sestanek bo 1. maja
1966 na Učki oz. v Nerezinah v organizaciji
PD Zagreb.

Tonček Strojnik

PISMO UREDNIŠTVU

Tovariš urednik!

Med množico dobrih planinskih poti v naših
gorah se najdejo tudi take, ki ne zaslužijo
tega imena. Taka pota so lahko zelo nevarna,
včasih tudi usodna, zato ne bi bilo napak, če
bi v našem glasilu nanje opozarjali. Opozorila
naj bi veljala planincem in planinskim dru-
štvom, zadnjim predvsem zato, da bi jih sku-
šali urediti. Morda ne bi škodilo, če bi pod
zgornjim naslovom odprli stalno ali občasno
rubriko, v kateri bi na taka pota opozarjali.
Eno takih poti v Savinjskih Alpah naj opišejo
spodnje vrstice.

Na Rjavčkem vrhu, na poti s Škarij v Logar-
sko dolino, je razkrižje: desno, to je proti
vzhodu, pelje pot na Klemenško planino ali
Klemenčje jame, kot pravijo planini domači-
ni, na levo, proti zahodu, pa na Okrešelj sko-
zi Grlo. Na tem mestu bo govor o zadnji.

Na pot proti Okrešlju skozi Grlo opozarja pla-
nince kažipot na skali, skupaj z onimi, ki
usmerja na Klemenčje jame. Je sicer obledel,
a tak, kot vsi prijetni rdeči usmerjevalci pla-
nincev v gorah. Zakaj mu torej ne bi za-
upali! A verjemite mi, da ne zasluži zaupanja.
Zakaj?

Pot skozi Grlo je bila menda, tako pravijo
domačini, zadnjič očiščena in markirana leta
1922. Do danes je torej preteklo že blizu pol
stoletja, a barva markacij še vedno ni popol-
noma zbledela. In škoda je, da ni. Vsaj ne bi
zavajala tistih redkih planincev, ki se podajo
na to tvegano pot, na kateri lahko zaidejo v
velike nevarnosti, a ne po lastni krivdi. Vsaj
meni se je tako godilo.

V zgornjem delu se poti še nekoliko sledi, a
imeti moraš srečo, lepo vreme in »karlmajev-
ski« stezosledski čut. Tam je namreč pokra-
jina še skalovita, brez ruševja in predvsem
brez burja. Drugače je v srednjem delu poti,
kjer se oboje začena, zato je pot večidel za-
raščena in jo slej ko prej izgubiš. Če imaš
srečo, spet prideš nanjo, drugače pa — kot
več in znaš. Lahko te, kot je mene, zavede
gamsja pot na levo v skalni prag nad Grlom,
iz katerega splezaš le z veliko sreče, če si
brez znanja, in kje naj bi tega imeli navadni
»šodrovci«. Če zaideš v tisto pečevje, pa po-
staneš nehote in nevede plezalec, zdi se mi
celo, da kar soliden plezalec, če nočeš postati
padalec. Kje pelje prava pot, se ti odkrije šele
v pečeh, ko trepečeš prilepljen na skalo, tipaš
z okončinami za oprimki in s strahom gledaš
v globine pod seboj. Takrat si še kako želiš
burja, da bi se oprjel zanj, se odpočil in na-
daljeval po njem varno spuščanje k prečnim
policam, ki te srečno pripeljejo na desno, na-
zaj na pot.

Zadnji del poti skozi Grlo ni prijeten, a je
varen. Sem in tja opaziš celo obledelo marka-
cijo, ostanek vrvi in zarjavele kline. A tu v
izlizanih skalah vsaj ni burja, ki bi zastiral
pogled navzdol.

Pot na Okrešelj z Rjavčkega vrha skozi Grlo
ni več pot, vsaj za tiste ne, ki je dobro ne po-
znajo. To so pa le domačini in tisti planinci,

ki so po njej že večkrat šli. Tem markacije niso potrebne. Zato svetujem PD Solčava, na skrbi katerega je pot, da jo na novo markira in utrdi, ali pa, če tega ne zmore, odstrani kažipot, ki zavaja v sicer lepi, divji in osamljeni planinski svet na severni strani Planjave. Ne bi se čudil, če bi slišal, da je tu kdo žalostno končal ali da so bili potrebni reševalci. In če bi bilo tako, kdo bi bil kriv? Planinec gotovo ne.

Pred leti sem šel po tej poti navzgor. Takrat mi ni delala težav. Navzgor jo je lažje slediti. Je pa iz doline pot do Grla nepoznanemu težko najti, ker markacij in kažipotov ni. Zatorej — če že na pot, potem od spodaj navzgor, če imaš seveda srečo, da prav zastaviš, nikakor pa ne po nji navzdol, če je dobro ne poznaš.

Pot je zaznamovana na vseh planinskih karтах.

dr. Drago Meze

ALPINISTIČNE NOVICE

KARTOTEKA KANDIDATOV ZA ODPRAVE

V začetku letošnjega leta je komisija za odprave v tuja gorstva PZS in komisije za alpinizem ostalih republiških zvez razposlala vsem alpinističnim odsekom okrožnico, da prijavijo svoje člane, ki izpolnjujejo pogoje in ki kandidirajo za udeležbo v prihodnjih odpravah v tuja gorstva. Vsem prijavljenim so bili nato poslani formularji, ki vsebujejo rubrike za najnujnejše podatke, ki jih komisije potrebujejo pri svojem delu.

Letošnje uvrščanje je sedaj zaključeno. Daje nam nekaj zanimivih podatkov. Kandidatov za odprave, ki izpolnjujejo potrebne pogoje, še zdaleč ni toliko, kot bi želeli. Če se alpinistična dejavnost ne bo razmahnila, se nam kaj kmalu lahko zgodi, da bomo brez potrebnega kadra za odprave. Res je sicer, da se doba aktivnosti alpinista pomika navzgor in istočasno raste tudi starostna meja kandidatov, toda vse prepočasi. Se vedno čutimo, da vse preveč naših plezalcev preneha s plezanjem že po 3 ali 4 letih, ko naj bi šele prav začeli. Še bolj značilno je, da se prepogosto ponavljajo že znane plezalne smeri. Ob pregledu vzponov skoro ne opazimo izjem. Nekatere naše najbolj znane smeri vsak alpinist ponovi vsaj dvakrat-trikrat. Posamezniki so se pokazali zelo neresni, saj niso odgovarjali na

pismo niti tedaj, ko je šlo za njihove osebne interese, to je za udeležbo na odpravi! Potrebna so bila nešteta pisma in tudi osebne intervencije, da smo uspeli zbrati vsaj glavne podatke od večine naših vidnejših alpinistov. Nekateri niso odgovorili do zadnjega dne. Če pa so, so poslali pomanjkljive podatke, največkrat brez seznama vzponov. Kaže, da nekateri še vedno ne vodijo evidence o lastnih vzponih.

Kako potrebna je bila uvedba kartoteke, se pokazalo, ko je urednik revije »Alpinismus« (zdaj najvidnejše alpinistične revije na svetu) — Toni Hiebeler, od naše organizacije zaprosil podatke od dvajsetih naših najvidnejših alpinistih, (10 najtežjih tur in udeležba na odpravah), zaradi posebne številke posvečene našemu alpinizmu (izšla bo verjetno prihodnje leto).

Po podatkih iz kartoteke so bili izbrani:

Akademsko planinsko društvo: Sandi Blažina, Boris Kambič, Franci Savenc, Barbka Ščetin-Lipovšček in Peter Ščetin. PD Celje: Ciril Debeljak, Lojze Golob. PD Jesenice: Marko Butinar, Pavle Dimitrov, Tine Mihelič, Milan Valant. PD Kamnik: Metod Humar, Pavle Šimenc, Tone Škarja. PD-Lj. matica: Nadja Fajdiga, Ljubo Juvan, Aleš Kunaver, Ante Mahkota, Tone Sazonov. PD Zagreb: Zlatko Smerke.

V kartoteko pa so bili uvrščeni iz Slovenije za vse odprave:

Akademsko planinsko društvo: A. Blažina, B. Kambič, F. Savenc, Barbka in Peter Ščetin. Celje: C. Debeljak, L. Golob, Jesenice: M. Butinar, P. Dimitrov, T. Mihelič M. Valant. Kamnik: M. Humar, P. Šimenc, T. Škarja. Lj. Matica: N. Fajdina, L. Juvan, A. Kunaver, A. Mahkota, A. Sazonov. Maribor-Kozjak: Danilo Škerbinšek. Medvode: J. Duhovnik, R. Robas. Trbovlje: J. Bizjak.

za Kavkaz in podobne odprave:

Akademsko planinsko društvo: P. Potočnik, J. Rupar, F. Urh. Celje: J. Golob, D. Kukovec. Lj. Matica: B. Pretnar.

za ostale odprave:

Akademsko planinsko društvo: M. Križaj. J. Razinger, V. Schlamberger. Jesenice: M. Košir, V. Zupančič. Lj. Matica: S. Belak, M. Gričar, P. Janežič, B. Komac, B. Krivec. Tržič: L. Rožič, R. Salberger. Iz ostalih republik — za vse odprave PD Zagreb: Zlatko Smerke.

za Kavkaz in podobna gorstva

PD Velebit Zgb.: Nedeljko Jakić, PD Radnički Bgd.: Milan Matić

za ostale odprave

PD Velebit Zgb.: Jerko Kirigin, PD Javor Bgd.: Srbobran Petrović, PD Radnički Bgd.: Zvonimir Blažina.

V prihodnjem letu pripravlja komisija za odprave v tuja gorstva pri PZS, poleg že tra-